

[Jensen-Stevns.]

Sogneraadsformanden, og jeg gaar ud fra, at han nok af egen Drift vil henlede den fraflyttende Vælgers Opmærksomhed paa, at han kan blive optaget paa Valglisten i den Kommune, hvortil han flytter. Det tænker jeg nok, at Sogneraadsformanden vil gøre af egen Drift, men det er dog noget helt andet, naar man ligefrem vil gøre det til en Pligt for ham, en Pligt, som han formentlig under Bødeansvar skal opfylde.

Det ærede 7de tingvalgte Medlem (C. E. Christiansen) var ogsaa inde paa dette med de nye Valgliste, der nu skal laves, hvilket man formentlig er i Gang med omkring i Kommunerne. Jeg ved ikke, om Tingets ærede Medlemmer er paa det rene med, hvilket stort Arbejde der her paalægges Kommunalraadene. Der skal i hver Kommune foreligge 3 Sæt Lister vedrørende Folketingsvalg og 2 Sæt Lister vedrørende Landstingsvalg, det er i alt 5 Sæt, og saa skal der til hver af disse 5 Lister foreligge en Tilflytterliste. Det vil sige, at der i hvert eneste Kommunekontor skal foreligge i alt 10 Sæt forskellige Lister. Nogle af dem er hvide i Kuløren, andre gule og andre blaa, men det udelukker jo ikke, at Sogneraadsformanden eller Kommunepersonalet har rig Anledning til at fare vild i alt dette. Og sæt nu, det skulde gaa saa galt, at en af disse Lister forsvandt, saa den ikke var til Stede, naar den skulde bruges. Saa vilde det jo være en meget større Ulykke, end hvis Budgettet nede i Maribo er fraværende ved Byraadets Behandling af Budgettet. Ved hele denne nye Ordning paalægges der i Virkeligheden vore Kommunalfolk et nyt og betydeligt Arbejde, og det, jeg vil fraraade, er, at det yderligere forøges ved et saadant Paalæg fra Ministerens Side, som der her er Tale om.

Jeg vil gøre en Bemærkning om en anden lille Ting, som forandres ved det foreliggende Lovforslag. Det er dette, at den endelige Opgørelse af Valgets Resultat, altsaa de enkelte Kandidaters Valg, flyttes bort fra Amtsvalgbestyrelserne og ind til Indenrigsministeriet. Jeg mener, det havde været bedre at lade det blive ved Amtsvalgbestyrelserne, hvor det hidtil har ligget, for ellers bliver Resultatet meget let, at der til Slut ikke er andre end nogle faa Ekspertes i Indenrigsministeriet, som overhovedet er inde i Valgopgørelsens Finesser.

De Ting, jeg her har nævnt, er dog ikke paa nogen Maade af afgørende

Betydning. Det er saadanne Ting, som man altid vil kunne tale sig til Rette om. Det, som er afgørende for Partiet Venstres Stilling, er navnlig tre Ting. Der er for det første Rigsdagsordningen, dernæst Valgkredsordningen og endelig Spørgsmaalet om Stemmeretten.

Grundloven og Valgloven farer jo haardt frem mod Landstinget, mod os i denne Sal; de farer som et Uvejr gennem den og vælter alle vore 76 Stole. I det mindste 26 af dem bliver ganske vist oprejst igen i Folketingssalen. Men altsaa, Landstinget med sit særlige Vælgerkorps og sin særlige Valgkredsordning forsvinder, og i Stedet for faar vi Rigstinget, som hverken kender til Valgkredse eller til Vælgere, hvilket efter min Mening vil bevirke, at dette paatænkte nye Rigsting bliver af langt mindre Værdi end det nuværende Landsting. Jeg var noget inde paa disse Betragtninger, da vi behandlede Grundloven, og jeg skal derfor ved denne Lejlighed kun fremhæve en enkelt Ting.

Landstingets Medlemmer skal efter den nuværende Ordning være bosiddende i deres Kreds, for at de kan blive valgt, og de skal forblive der for at kunne bevare deres Mandat. Det vil altsaa sige, at de, der sidder i Landstinget, paa et eller andet Omraade skal have gjort en saadan Indsats i det hjemlige Arbejde, at man derude, hvor de har deres Virkekreds, har villet betro dem Hvervet her paa Christiansborg. Det er dog virkelig et ganske værdifuldt Udgangspunkt for Deltagelse i politisk Arbejde. Og dernæst medfører den gældende Ordning jo, at der er sikret de forskellige Egne en bofast Repræsentation paa Christiansborg. Medlemmerne af det paatænkte Rigsting har til at veje op mod Landstinget kun denne „Personlighedstype“, som Hr. Christmas Møller taler om i Forfatningsudvalgets Betænkning.

Her i denne Sal gaar Grundloven og Valgloven som nævnt meget grundigt til Værks; de gør, hvad de tyske Soldater i Krigstiden kaldte et „Ganz-Arbeit“. Men ganske anderledes er det jo i Folketinget. Der bliver man i det væsentlige ved det gamle; man bevarer Forholdstalsvalgordningen, man bevarer den nuværende Valgkredsordning, og den højtærede Indenrigsminister gjorde Rede for, hvor mange Mandater der nu vil blive i de forskellige Opstillingskredse, hvor mange Tillægsmandater o. s. v. Nu er det jo saadan, at Folketingets Valgordning paa mange Maader lader adskilligt tilbage at ønske, hvad den højtærede Indenrigsminister aabenbart ogsaa